

Sözüm Olsun

– Maikaradeniz · 23 Ekim 2015

Eski resimlerime bakıyorum, hiç biri bana benzemiyor; meğer senden önce ben ne kadar da ben değilmişim, ne kadar da bana benzemiyormuşum sevgilim!

Kocaman bir aşkın orta yerinde zil zurna sarhoşum; sarhoşluğumsun boylu boyumca.. Aklımın sen kokulu odalarında geziniyor, kendime tosluyorum sensiz saatlerimde. Başım dönüyor; bir söz söylemeye kıyamadığım senden, bir de şu lanet olası uzun metraj vertigodan! Suskunluklarım yankılanıyor penceresiz duvarlarımda, yumruklarım konuşuyor duvarlarla, kafa tutuyorum yalnızlığa, kan damlıyor her yanımda; sığamıyorum kendime, sığamıyorum sen olmadıkça bu şehre bu ülkeye bu gezegene; sürekli bir dipnot hali, altyazılı izleyicisi gibiyim yaşadığım söylenen ömrün, ben yaşıyorsam şayet bu ömrü, ipleri kimin elinde, kimin elinde benim iplerim; neden durduramıyorum neden alamıyorum kendimi, bir an bile düşünmekten seni..

“Hayat eşittir sen” bende kaç vakittir, saymadım kaç yüz yıl geçti, kaç bin yıl oldu.. Gün istisnasız, tartışmasız, sualsiz senin adınla doğuyor, adınla yaşanıyor, adınla geçiyor bir diğerine.. Bütün haberler sana dair bende.. Varsa yoksa sen! Gazetelerde, televizyonlarda, radyolarda sen varsın.. Her sabah manşet haberim sensin, özel haberim sensin, gazetelerin iç sayfaları seninle dolu, son sayfada sen varsın, makaleler seni anlatıyor, köşe yazıları senin, en sıcak haber en son haber son dakikalar az sonralar hepsi seni söylüyor, her yerde sen, bir sen, hep sen, yalnızca sen..

Kuşluk vakti; baykuş esnemesi, karga öksürmesi ve inceden horoz kükremesi dışarılarda bir yerde; yanık sesli bir hocanın huşu içindeki Arapça namaz daveti silüeti perdeler vuran minarenin balkonunda; bir uçurumdan boşluğa düşer gibi gider gelirken benliğim dünyayla hülya arasında, alaca sabahın kızılığında sallanan gözlerim kapanıyor usulca.. Teninin sıcaklığını, parfümünün kokusunu hayal edip dudaklarının esiri olmak için, rüyalarımda olsun bu sensizliği bitirmek için, bitirebilmek için.. Ne mümkün! Boğum boğum bir Nuri Bilge Ceylan filmi sıkıntısı çörekleniyor böğrümün orta yerine, hiç bitiremediğim Orhan Pamuk kitapları gibi bir huzursuzluk üzerimde.. Tutunamadığım, tutturamadığım, nefes açıcıların bile faydasız kaldığı tarifi imkansız bir kaygı sol yanımda, fondaysa en kralından ve en eskisinden İlhan İrem şarkıları..

Hayalmiş.. Hayaller bile terso yazıyor bana heyhat! Kabus nöbetlerimden sana en affilli dizi episodları.. Edward Munch'un “Çılgılık” tablosunda buluyorum kendimi kimi vakit, ellerimle yüzümü sarmışım; bakışlarımdaki sensizlik korkusunu görmek istemezsin.. Sonra kimi vakit simsiyah bir dünya ve bütün evren kararmış.. Kapkara.. Her yer zifiri siyah, sadece beyaz bir çerçeve siyah boşluğun etrafında; derin karanlığı göze sokan.. Hiç bir şeyin içinde olduğum hissiyle içinde bulunduğum bu tablonun ressamı Kasimir Malevih ve bu içinde bulunduğum hiçliğin adı “Siyah Kare”.. Hiçliğin ortasında bir ağır müebbet

hissi nah şuramda.. Şimdi sırası değil diyorum bu halet-i ruhiyenin.. Oysa tam da bu anda benim ihtiyacım olan olsa olsa Gustav Klimt'in "Öpücük" adlı tablosuna dahil olup başroldeki oğlanın yerine duhul ederek ellerim arasına aldığım o yumuşacık yüzünün tüm güzelliklerinde kendimden geçmek, sana dolanmak sadece..

Karayel, poyraz, imbat, samyeli ve daha adlarını da hangi yönden ne vakit estiklerini de bilmediğim daha bir dünya rüzgarın esintisinde kürek çekiyorum vagonlarımı ardıma katıp, dağların ortasında tek gözümü uzaklara kısmışken; dudaklarında tütünü halis Bafra ismi gavur bir sigaranın dumanında.. Nikotin kokuyor etrafta bütün çam ağaçları! Yol bitiyor; kanatlarımı açıp havalanıyorum uçsuz bucaksız maviliklere, yüreğimin götürdüğü sana doğru.. Hay bin kunduz! Zindanlar çıkıyor önüme, cellatlar dolanıyor üzerime sağlı sollu, cinayet silahları ellerinde, Voltran'ı oluşturmuş şövalyeli zırhlı haçlı orduları sürülüyor üzerime, iki başlı üç başlı dev ejderhalar ateş saçıyor dört bir yana, gecenin dolunayında dövüşüyorum tek dostum gölgeyle birlikte, kılıç sallıyorum hayatın bütün "zalım"larına.. "Atıl kurt" diyebileceğim "bir kedim bile yok"..Anlıyor musun? Yaralanıyorum, kanıyorum, düşüyorum, yeniden kalkıyorum, yeniden düşüyorum, bir kıyırdöngüye bağlıyorum, ucunda kalp olan oklar saplanıyor bir bir yüreğime..

Allah Allah nidaları eşliğinde irili ufaklı yel değirmenleriyle savaşır buluyorum kendimi, bir Don Kişot cengaverliği üzerimde; Savaş marşları çalıyor ardımda Osmanlı mehteranı.. Rez'il, mel'un düşman güçlerinin arkasında ise Kız Kulesinin yüksek penceresinden o uzun o bakmaya doyumsuz saçlarını aşağı sarkıtmış sen.. Seni oradan kurtaracak bir beyaz atım yok belki ama altımda yel değirmenlerine meydan okuduğum en afillisinden kırmızı bir bisikletim var istersen, hem de kontra pedal, hem de her bir yanında rengarenk süslemeler.. Hayır diyemezsin böylesine; şingir şingir zili de var, seni uzaklara kaçırabilmek için terkisi de..

Bir uzun koridorun başında buluyorum kendimi, ellerim arkadan kelepçeli.. Anarşist mi oldum yoksa iki arada bir derede! Sağ yanımda Hitler askerleri, sol yanımda Coni'ler.. Nereye düştüm böyle Allahım diyorum gözlerimi yukarı kaldırıp.. Başımın üstünde tavanı kaplamış İsa'nın son akşam yemeği portresi.. Yan dönmüş Judas sağ omzunun üzerinden kafasını çevirip göz kırptır bana, yüzünde hain bir gülümsemeye; bir şarap damlası düşüyor alınıma.. Sonra kadraja Turist Ömer giriyor teklifsizce.. Sadri Alışık geliyor yardımına üzerinde avukat cübbesi, kafasında meşhur şapkası, çakıyor o bildik selamını, çıkıyoruz karşısına eski Fransız tarzı beyaz permalı peruğuyla Benjamin Franklin bakışlı tahta tokmaklı kırmızı yakalıklı cübbesiyle cezacı olduğu her halinden belli olan yaşlı hakim; "bu da mı gol değil be hakim bey" diyor sevgili avukatım, "bu da mı gol değil.."

Zil çalıyor sonra; hababam sınıfı müziği, tanıyorum hemen, sınıfa giriyoruz, sıraların üzerinde hem itinayla hem de gelişigüzel kazınmış birbirine geçmiş isimler, kalpler, şarkı sözleri; bir tarih yatıyor belki de bu sıralarda, talebe sevdalar; ne aşklar yaşanmış, ne ayrılıklarla boyanmış bu eski ahşap sıralar, kimbilir.. Hemen arkandaki sırada oturuyorum, öğretmen sınav yapıyor; elektrikler kesikti, sular

akmıyordu, telefonlar bozuktu, babam hastaydı, danam yastaydı, çalışmadığımdan değil çalışmadığım yerdendi hep sorular, takmış sonra hoca bize, ha bi de bu hoca var ya bu hoca böyle öğretmediği konulardan soruyor zaten; kopya istiyorum senden, verdiğin kağıtta “seni seviyorum” yazıyor sadece, seni sevdiğimi yazıyorum ben de; 100 tam puan alıyorum sınavdan..

Yağmur yağıyor binlerce yıldır türlü medeniyetlerin durağı olmuş bu eski şehre, bu virane şehre, bu sensiz beş para etmez şehre; yaz yerini güze bırakıyor, yapraklar birer birer intihar meylinde.. Sarı sonbahar.. Yokluğuna ağlıyor gökyüzü benimle beraber, göçmen kuşlarının kanatlarına ağıtlarımı bağıyorum sana ulaştırsınlar diye hüznü bir günün öğleden sonrası ya da battaniyeye sarılmış sessizliği dinlediğin kül rengi bir akşam üstünde.. Sahi; sustuklarımı duymuşsundur mutlaka, çılgık çılgıyken kurumuş göz pınarlarım.. Kızılırmak nehri neden denize Bafra'dan dökülür sanıyorsun, ben yüzyıllardır sana olan hasretimi gözyaşlarıma sarmalayıp Kızılırmak'la Karadeniz'e yollarım.. Ki nehirleri, denizleri, nice şehirleri aşsın boğazları geçsin yedi tepeli kadim şehirde sana ulaşsın diye..

Uzaktan bir arabanın içinden damarın anasını bellemiş kulak tırmalayan bir müzik sesi geliyor dibime kıyısında yeşillenirken koca nehrin.. “Benim için üzülme,” diyor, Bergen.. Acıların kadını Bergen.. Bira şişelerinin birbirine vurduğu şingirtılar ve yer yer dünyanın anasını sattıkları naraların eşliğinde yankılanıyor boşlukta müzik sesi.. Gece ölüyor, ölüm doğuyor, doğan seviyor, seven acı çekiyor.. İyi de benim için üzülme ne demek lan.. Yok öyle bir dünya arkadaş.. Neden üzülmecekmışsin benim için? Ben üzülüyorsam benim için, sen de üzül bana.. Hatta hiç bekleme sonrayı, şimdi başla üzülme.. Şu an şu dakika şu saniye seninle olmak varken sensiz bir şehrin havasını soluyan bu zavallıya..

Kendimi aramaya çıkmıştım çok önceleri televizyon programlarına; herkesin şaşkın ve üzgün bakışları arasında kaybettğim kendimi aradık günlerce, aylarca, hep birlikte tüm memleketle.. Kimlerden sormadık, kimleri sorgulamadık ki.. Deniz kenarlarında dipsiz kuyularda terkedilmiş barakalarda küf ve sidik kokan kulübelerde cesedimi aradık, dağ başlarında ağaç diplerinde mısır tarlalarında başakların arasında benden bir iz taradık, karakollardan sorduk, jandarmadan soruşturduk, faili meçhulleri sıraladık, canlı bombalardan, izinsiz gösterilerde ölenlerden, kırmızı mavi yeşil bültenlerden baktırdık, her köşeye “bulanların insaniyet namına..” diye başlayan ilanlar astık üzerinde en son sekiz on sene evvel kayıp hüviyetimi çıkarmak için bir yaz günü öğleninde terli gömlekle çektirdiğim acele vesikalığımla, yoktu çünkü daha yeni bir fotoğrafım, ne yaptysak nafîle, bulamadık! Kendi kendimi ihbar ettim en sonunda, daha fazla direnemedim, en son görüldüğüm yeri söyledim bir gün programda pat diye, aaaa nidaları ve hayretlerinde gittiler baktılar, sonrası malum; sende buldum kendimi, ne sevindik bütün memleket bilemezsin, özçekimler, selfieler gırla gitti; hiç mutlu olmamıştım bu kadar daha önce!

İnce belli bir bardak demli mi demli meşhur Rize çayının süzülen buğusunda el ele, diz dize, gönül gönüle sohbetler etmek seninle.. Hiç bitmeyecek bir yolculukta, kaderini kendi yazdığımız aşkın serüvenine yollanmak seninle.. Asırlarca birbirine hasret kalmış iki bedende tek vücut olup, geceleri sabahlara katık yapmak seninle.. Kalıbına sığmayan bir tatlı telaşla, iki nesil sonramıza anlatacağımız

anılar biriktirmek seninle.. Tütün tarlasında yeşil yaprakların zifirinde acımış ellerde bir parça ekmeği bölüşmek seninle.. Bu dünyada seninle cenneti yaşattığı için, seni bana hediye ettiği için, beni sana kavuşturduğu için Yaratana dualar etmek seninle..

Verebilecek çok şeyim yok diyemem sana, en büyük servetim yüreğimdeki bu senden öncesiz, bu senden sonrası, bu çıkarsız, bu saf, bu sonsuz sevdam.. Yeminim olsun sana.. Sözüm olsun.. Gökyüzünün bütün duvarlarına yazayım sözlerimi, bütün dünya duysun bütün dünya bilsin diye.. Sözüm olsun; gökkuşağının bütün renklerini sereceğim önüne, barışın güvercinlerini uçuracağım maviliklerde senin için.. Sözüm olsun; seni bir ömür boyu seveceğim.. Sözüm olsun; bu gözler senden başkasını görmeyecek, bu eller senden başkasını tutmayacak, bu beden senden başkasında yanmayacak.. Sözüm olsun; bu kalp durana kadar senin için atacak, satırlarım yalnızca seni anlatacak, mısralarımda bir tek sen olacaksın.. Sözüm olsun sevgilim; dilimden çıkan her harf duamız olacak!

www.muratyuksel.com.tr

twitter.com/mavikaradeniz